

Да ме знаешъ мамо.

Бавно

34.

Да ме знаешъ, мамо, изъ кое сѣмъ поле;
 Изъ кое сѣмъ поле, поле добруджанско.
 Дето нѣма, мамо, ни дърво ни камъкъ,
 Ни дърво, ни камъкъ, ни сѣнка дебела.
 Едно дърво има и то сѣнка нѣма,
 Единъ изворъ има и той вода нѣма.
 Па извадихъ, мамо, ножа колаклия,
 Та го замахъ, мамо, три педи въ земята,
 Па си мѣтнахъ, мамо, аба дългопола,
 Па полегнахъ, мамо, подъ сѣнка дебела.

Четницитъ.

Умѣрено

35.

Я излѣзни, Гюргьо, я излѣзни, сестро,
 Я излѣзни, Гюргьо, на срѣдъ село,
 Я излѣзни, сестро, на срѣдъ село.
 Та да видишъ, Гюргьо, та да видишъ, сестро,
 Та да видишъ, Гюргьо, редъ четници,
 Редъ четници, сестро, три редици.